

**MONTÁŽE
a nastražování ryb**

Než začneme lovit, musíme si připravit velmi důležitou část celé sestavy – montáž. Montáž jednoho či více háčků rozhoduje o tom, zda se vůbec s vytouženým sumcem utkáme. K čemu by nám byly záběry, když bychom sumce vůbec nezasekli?

Chytám-li na úhoře (je-li povolen), na rousnice nebo játra, používám jeden či dva jednoháčky velikosti 6/0–10/0. K lovu s nástražní rybou obvykle nasadím sestavu více trojháčků. Uplatní se také kombinace např. jednoháčku a dvou trojháčků apod. Možných variant existují desítky, snad i stovky, a mnohé z nich úspěšně „chytají“. Samostatnou kapitolu tvoří montáže pro lov s peletami, v podstatě jsou obdobou montáží na kapra, ovšem o velikosti XXL.

Nyní představím montáže, které s oblibou používám, a taktéž způsoby nastražování určené pro rozličné situace a rybolovné techniky.

■ Základní trojháčková

Montáž je vhodná pro několik rybolovných technik a mohou se od ní odvodit i další typy montáží, např. podvodní splávek. Použité trojháčky se do ryby zapíchnou.

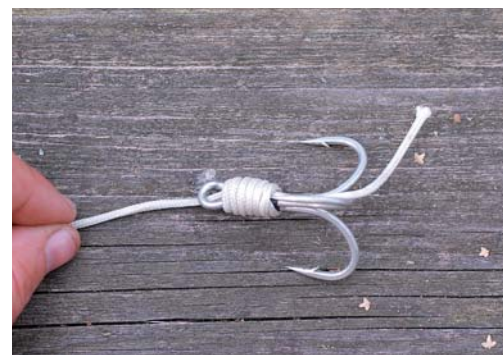
Výhodou je velmi jednoduché a rychlé nastražení, které při troše cviku zvládnete v šeru i bez svítilny. V zásadě existují tři druhy nastražení: za hlavu, za hřbet a za ocasní část. První zmíněný typ se hodí k lovu v proudech a v místech, kde bývají sumci opatrní. Nastražená ryba se totiž chová velmi přirozeně a nevzbudí predátorovo podezření.

Přesto preferuji napíchnutí za ocasní část, poněvadž ryba působí rozruch a přiláká sumce z větší dálky. V tomto případě máme dvě možnosti: buď ji zachytíme za řitní ploutev, nebo mezi hřbetní a ocasní ploutví. Uchycení za spodní část lze využít u všech druhů nástražních ryb. Ty jsou neustále přetáčeny hlavou dolů a nutí je to k trvalé a agresivní „práci“. Zavěšení za hřbetní část, k němuž se nejčastěji uchylují při lovu z hladiny, je naopak „vytlačuje“ směrem vzhůru. Nastražení za hřbet ve sloupci bývá problematické zejména u kapra, který má pak tendenci zamotat se do montáže.

Tip

...na výrobu návazce

Koncový trojháček můžeme upevnit klasickým uzlem k navázání háčku s lopatkou. Na zbývající háčky používám klasický kaprařský rozebíratelný uzel. Šňůru provléknu očkem háčku, směrem k obloučkům vytvořím přibližně osm ovinů a pak se vrátím dvěma velkými ovinů k očku a jím šňůru dvakrát provléknu. Uzel je velmi rychlý, velice pevný a rozebíratelný, což poskytuje možnost kdykoli změnit vzdálenost mezi háčky, anebo je vyměnit. U montáže s bužirkami lze pouze vyměnit háčky.

▲ Postup navázání koncového trojháčku. Pro ilustraci použita extrémně silná šňůra.

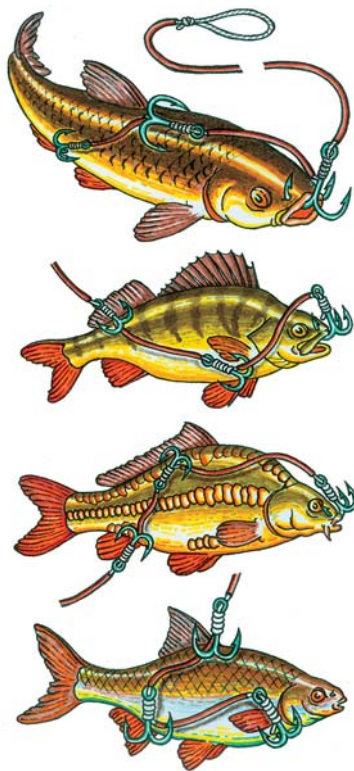
▲ Takto navazují další háčky v montáži – kaprařský způsob bez uzlů.

Montáž obvykle chráním navlečenou bužírkou, převážně o průměru 1,5 mm. Na množství záběrů nemá dle mých zkušeností vliv. A ztratit sumce, který ostrými kartáči přebrousí i stokilovou návazcovou šňůru, to už rozhodně nechci! Při této úpravě je současně menší pravděpodobnost, že se zamotá celá sestava.

■ Podvodní splávek – základní montáž

Ačkoliv existuje řada způsobů jak podvodní splávek použít, lze následující montáž označit za základní: na návazci dlouhém cca 70 cm se nacházejí háčky, 3–5 cm od nich je navlečen podvodní splávek.

K lovu s nástražní rybou navazují dva až tři trojháčky 2/0–3/0 stejně jako u základní montáže. Vzdálenosti mezi háčky přizpůsobím velikosti nástražní ryby. Za standardní rozteč považuji zhruba 12 cm. Celý návazec pokaždé opatřím ochrannou bužírkou proti přebroušení a zamotání. Po upevnění třetího trojháčku navléknu 3–5 cm ochranné bužírky, poté splávek a opět bužírku. Když lovím na rousnice, používám jeden jednoháček, pro

▲ Způsoby nastražení: za „hubu“ do proudu, dvě varianty za ocasní část a za hřbet.

Tip

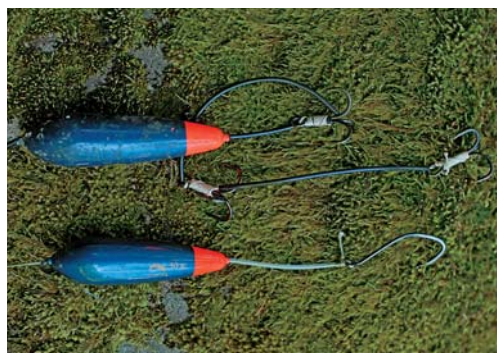
...no jisticí uzlíky

Každou montáž, smyčku či přivázanou karabinu opatřuji vždy jisticím uzlem, který je jakousi pojistkou proti případnému rozvázání. Alternativou tohoto uzlíku může být plamenem roztavený konec volné šňůry.

▼ S jisticím uzlem jsem klidnější.

menší nástražní ryby jeden či dva jednoháčky, případně kombinaci jednoháčku a trojháčku. Tehdy dávám na konec montáže trojháček 2/0 a ke splávku jednoháček 6/0–8/0.

▲ Montáž podvodního splávku na rousnice a montáž na rybu.

▲ Připravená našivací montáž.

► Ryba nastražená na našivací montáži.

■ Našivací montáž

Jsem přesvědčen o tom, že více volných hrotů na nastražené rybě skýtá větší pravděpodobnost úspěšného záseku, a proto někdy používám montáž, kterou na rybu našiji. Díky tomu získám až osm volných hrotů a v případě „tuningu“ prostředního háčku plný počet, tedy devět.

Princip spočívá ve zhotovení návazce, jenž má místo koncového trojháčku pouze smyčku. Oběma konci návazce prošiji nástražní rybu (zpravidla delším koncem ocasní část a kratším prsní ploutev) a koncový háček posléze upevním přetaženou smyčkou. Prostřední háček je možné zapíchnout rybě do hřbetu či břišní ploutve. Je-li „vytuněná“, zůstane i on zcela volný a připravený pro sumčí tlamu.

▼ *Tento karas držel příliš pevně...*

Jestliže nastražuji větší rybu, prošívám pouze mělce, aby se montáž při záseku vytrhla. Ve Španělsku se mi například stalo, že jsem krásnému karasovi (kolem 40 cm) prošil u ocasu svalovinu. Záhy se dostavil záběr, avšak zásek nesedl a já vytáhl karasa pevně visícího na montáži. Prodiskutoval jsem to s kolegy a společně jsme zjistili, proč k tomu došlo. Nástražní ryba totiž držela na montáži příliš pevně, proto se mi nepodařilo háčky ani přes razantní zásek z karasa vytrhnout, aby se mohly zachytit v sumčí tlamě.

A tak jsem našil karasa méně pevně a znovu jej zavezl. Za necelou půlhodinu se záběr opakoval, tentokrát jsem sumce spolehlivě zasekl a bez problémů zdolal. Žádný obr to pravda nebyl, ale potvrdil naši domněnku, že pevně našítí rybky nemusí být tím nejlepším řešením.

■ „Vytuněná“ montáž

Spisovně by se řeklo vylepšená montáž. Méně poškozuje nástražní rybu (má větší šanci po vypuštění přežít) a zvyšuje se pravděpodobnost úspěšného záseku, neboť trojháčky visí volně pod rybou. Nosný trojháček zapíchneme rybě třeba do tlamy, eventuálně do hřbetu nebo pod řitní otvor. Zbývající dva „vytuněné“ háčky pak upevníme pomocí drobných jednoháčků například do prsní, řitní či hřbetní ploutvičky (dle způsobu nastražení), vždy však do ploutvičky, neboť mezi kostmi dobře drží a nevytrhne se. Jednoháčky můžeme k trojháčku přivázat slabou šňůrkou, anebo připevnit pomocí kroužku příslušného průměru.

Tam, kde to místní předpisy nedovolují, upevňuji k trojháčkům malou karabinku místo

▼ *Jednoduché upevnění trojháčků na našivací montáži.*

► Trojháček „vytuněný“ karabinkou s prošívací smyčkou.

▲ Nástražní ryba na vytuněné montáži – dva háčky zcela volné pro zachycení v sumčí tlamě.

► Ondrova „vychytávka“ na připevnění trojháčeků.

eliminuje ovšem riziko, že se sumec zachytí za slabý pomocný háček a my o něho přijdeme. Přijatelným řešením je systém mého kamaráda Ondry Šlechty, který trojháčky k rybě přichytí speciální karabinkou z pružného drátu. A výhoda? Dodržení českých předpisů a minimální poškození nástražních ryb.

■ Montáž do stromů

V lokalitách, kde se v bezprostřední blízkosti lovného místa nacházejí popadané stromy a hrozí reálné nebezpečí, že do nich sumec zajede okamžitě po záběru či při zdolávání, nasazují speciální montáž s jedním trojháčkem. Jedině tak minimalizují riziko, že se sumec zachytí ve vázce a pomalu v ní uhynie.

▼ Nástražní ryba na montáži do stromů.

▼ S montáží do stromů s jedním trojháčkem a pomocnými malými jednoháčky podstupujete minimální riziko, že se sumec zachytí ve vázce.

▼ Rousnice napichujeme tak, aby byly oba konce volné.

bužírky a na ní je obyčejná středně velká karabinka s obratlíkem. Obratlík stiskneme po navléknutí přes bužírku kleštěmi takovou měrou, aby se po návazci pohyboval ztuha. Poté prošijeme nástražní rybě dvakrát hřbet či tlamku silnější šňůrkou, zavážeme a sepne karabinkou. Anebo upneme menší kaprový jednoháček do karabinky a následně na něj rybu zavěsíme.

■ Montáž na rousnice

Tato montáž náleží taktéž k těm jednoduchým. Na konec návazce připevníme větší jednohák či trojháček. Osobně preferuji jednoháček, případně dva menší jednoháčky nad sebou (vzdálenost asi 8 cm). Variantou je i větší jednohák, např. 8/0–10/0, na něj nastražíme 10–15 rousnic a přibližně pět centimetrů pod něj umístíme volně visící trojháček o velikosti 2/0 bez nástrahy.

Rousnici nastražujeme tak, že zhruba v polovině jejího těla zapíchneme háček, pak jej protáhneme dva centimetry tělem a opět vyvedeme ven. Tímto způsobem přidáváme postupně další rousnice, dokud není háček plný.

Tip

...na metodu lovu zvanou „hamburger“

Lovím-li sumce na vábničku a ryby nechtějí zabírat ani na úhoře, ani na rousnice, osvědčilo se mi v některých případech napíchnout úhoře na spodní jednoháček a na horní přidat 5–8 rousnic. Pak se i stalo, že sumec přilákaný pohybem úhoře, ač neměl nejmenší chuti na něho útočit, sebral „balík“ rousnic nad ním.

◀ Háček plný rousnic je připraven k lovu.

▼ Půlmetrákový sumec, který neodolal delikatese zvané „hamburger“.

*Na menšího cejna zpravidla
ulovíme ryby všech velikostí.
Mnohdy i ty metrákové.*

▲ Úhoř nastražený za hlavu (do proudu). Volný hrot musí vždy směřovat k ocasu, aby se při záseku „odkryl“.

▼ Úhoř nastražený za ocas (do klidné vody).

Tip

...na zásobník montáží

Z vlastní zkušenosti možná znáte zamotané montáže zapíchnuté kdesi v batohu! Jak z toho ven? Třeba se naskytne lepší řešení, než vám nyní nabízím já. Nicméně na mém zásobníku zachyceném na snímku je vidět, že mi dlouhodobě a spolehlivě slouží. Co dodat? Doporučuji!

▼ Zásobník montáží spolu s praktickým obalem na olůvka.

Tip

...na zajištění nosného háčku na nástražní rybě

Jestliže rybu na montáž napichujeme, existuje vždy riziko, že se háček po určité době uvolní a vypadne. Abych tomu předešel, zajišťuji především nosný háček po napíchnutí gumovým korálkem. Velmi levným a účinným řešením je kousek (asi 1 x 1 cm) staré duše z kola. Nemám-li k dispozici korálek nebo duši, poslouží stejně dobře i několikrát přeložená izolační páska či upevňovací trubička od chemického světélka.

■ Úhoří montáž

Při lovu s úhořem můžeme používat obdobné jednoháčkové montáže jako při lovu s rousnicí. Trojháčkovým systémům se raději vyhněte, neboť riziko zamotání je skutečně značné a existuje též pravděpodobnost, že si ublíží i sumec, jakmile úhoře zhltně.

V proudech nastražuji úhoře za hlavu na montáž s jedním jednoháčkem o velikosti 8/0 až 10/0. K nastražení za ocasní část (ve stojatých či málo proudných vodách) používám systém dvou jednoháčků. Ty umísťuji asi 10 cm od sebe. Koncový háček zapíchnu 10–15 cm od konce ocasu a háček nad ním ponechám volně – sumec se mnohokrát zachytí právě na něm. V případě nastražení za ocasní část je možné zapíchnout horní háček přibližně 8 cm od ocasu. Koncový zafixuji ve hřbetu.

▲ Nástražní ryba zajištěná kouskem staré duše.

Tip

...na ozvučení montáže

Každou z uvedených montáží je možné dodatečně ozvučit různými „chrastítky“ podobně, jako jsou ozvučeny wobblery, zvukové splávky atd. Největšího efektu docílíme, když umístíme „chrastítko“ k ocasu nástražní ryby.